

2022-06-02

UKM

Karl-Emil Videbris Kvalitets och miljöansvarig

Gryaabs diarienummer: 0113/22

Stadsledningskontorets diarienummer: 0553/22

Gryaab AB, Box 8984, 402 74 Göteborg, [031-64 74 00](tel:031-647400), gryaab.se

Svar på remiss avseende EU-kommissionens förslag till industriutsläppsportalsförordning och reviderat industriutsläppsdirektiv KOM (2022) 157 och KOM (2022) 156

Bakgrund

Stadsledningskontoret i Göteborg har gett Gryaab möjlighet att yttra sig över EU-kommissionens förslag till industriutsläppsportalsförordning och reviderat industriutsläppsdirektiv som Göteborgs Stad fått på remiss från Miljödepartementet.

EU-kommissionen ska ersätta förordningen om det europeiska utsläppsregistret med en förordning om en industriutsläppsportal (FIUP). Förändringen sker parallellt med EU-kommissionens revision av EU:s industriutsläppsdirektiv (IED). IED ställer miljökrav på stora industrier och vissa andra verksamheter och sådana IED-verksamheter kan påverka avloppsreningsverk som tar emot deras avloppsvatten. FIUP i sin tur reglerar vilka miljödata som reningsverk för minst 100 000 personer och verksamhetsutövare inom många branscher ska rapportera årligen till EU, men rapporteringskrav enligt FIUP återverkar därtill på utsläppskrav som ska ställas på verksamheter enligt IED.

Gryaabs samlade bedömning

Gryaab har tagit del av ett utkast till Svenskt Vattens svar och anpassat svaret utifrån Gryaabs förutsättningar och uppfattning i ärendet.

Gryaab stödjer en revidering av IED men anser att EU-kommissionens förslag behöver förbättras. IED:s tillståndskrav behöver också ta bättre hänsyn till den miljö som ska skyddas där verksamheterna bedrivs och möjliggöra flexibla tekniska lösningar för effektiv resursanvändning och klimatnytta.

Gryaab föreslår att förslaget under Artikel 1 om ändring av första stycket i Artikel 2 får följande bisats som tillägg i slutet; ”med undantag för avloppsanläggningar som omfattas av EU:s direktiv 91/227/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse eller senare direktiv som ersätter detta, när reningsverket renar eller tar till vara resurser ur annat externt avfall utan att recipienten påverkas negativt”.

Avloppsreningsverk som tar emot exempelvis toalettavfall från färjor och kryssningsfartyg som annars hade dumpats i havet, eller tar emot slam från landsbygdens enskilda avlopp eller biologiskt nedbrytbart avfall från livsmedelsindustrin för att rena det eller producera biogas som gynnar klimatomställningen, ska inte riskera att dubbelregleras och hindras genom att även IED blir tillämpligt på dem.

Gryaab föreslår att förslaget till artiklarna 15.1 och 15.4 ändras så att alla verksamheter regleras likvärdigt och utifrån miljöns behov. Våra motiv för detta är:

- förslaget till nytt IED behöver tydligare förhindra att miljöskyddsåtgärder mot utsläpp får flyttas från industrier (utsläppskällor) i tätorter till de nedströms liggande kommunala avloppsreningsverken.
- när avloppsreningsverken investerar i allt bättre teknik och mycket kostsam rening av exempelvis läkemedel och organiska miljögifter öppnar förslaget för att mer rening flyttas nedströms med sämre miljöskydd som följd.
- IED-verksamheternas kostnader flyttas över på det allmänna, vilket kan påverka konkurrensen mellan företag som finns i respektive utanför tätbebyggelser.

Gryaab föreslår att artikel 5.1 i FIUP kompletteras med inledande krav på EU-kommissionen som medför att den blir återhållsam med rapporteringsbördorna och med att förändra rapporteringskrav med täta intervall. Kraven enligt punkterna a – f måste begränsas till vad som är särskilt angeläget och relevant för att uppnå EU:s mål.

Samma data som behövs för regelbunden rapportering för att följa upp ett EU-direktiv eller en EU-förordning anser vi inte ska efterfrågas eller efterfrågas med en annan skärning med stöd av FIUP. Dubbelrapportering måste undvikas.

Artikel 5.1 bör kräva att sådana ämnen som är reglerade enligt EU:s direktiv om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område (2008/105/EG) med följdändringar ska rapporteras. I ljuset av att EU bedömt att ämnena är så angelägna att reglera som miljökvalitetsnormer att de till och med göra verksamheter otillåtna enligt Ramdirektivets för vatten försämringsförbud är det märkligt att punkterna a – f missar dessa ämnen.

Vi föreslår också att artikel 14 eller 15 i FIUP ställer krav på EU-kommissionen att noga utreda kostnader och konsekvenser för verksamheter när den föreslår nya rapporteringskrav av ämnen som inte redan är reglerade i något annat direktiv. Vi anser att konsekvenserna ska redovisas för EU-parlamentet och Ministerrådet samtidigt med förslaget till rapporteringskrav så att parlamentet och rådet ges förutsättningar att kunna bedöma förslaget och reagera, vilket vi uppfattar är syftet med att de två instanserna ska informeras enligt artikel 15.6. EU:s politiska beslutsfattare ska inte behöva gissa sig till förslagets konsekvenser.

Bedömning ur ekonomisk dimension

Gryaab föreslår att förslaget till artiklarna 15.1 och 15.4 i IED ändras så att alla verksamheter regleras likvärdigt och utifrån miljöns behov. Våra motiv för detta ur ett ekonomiskt perspektiv är att förslaget till nytt IED behöver förhindra att miljöskyddsåtgärder mot utsläpp kan flyttas från industrier (utsläppskällor) i tätorter till nedströms liggande kommunala avloppsreningsverk när avloppsreningsverken investerar i mycket kostsam rening av exempelvis läkemedel och andra organiska miljögifter. Förutom sämre miljöskydd flyttas industriverksamheternas kostnader över på det allmänna.

Vidare vore det förödande för en tätorts utveckling om verksamhetsförbudet enligt EU-domstolens Weserdomen måste tillämpas på reningsverket istället för på utsläppande IED-verksamheter som ansluts till den allmänna avloppsanläggningen.

Vi föreslår att artikel 5 i FIUP kompletteras så att EU-kommissionen håller nere rapporteringskostnaderna och inriktar sig på det som är mest relevant. Framtagning av

data kan påverka en lång arbetskedja hos en verksamhetsutövare med kostnader i varje led längs kedjan från provtagning, provförvaring, provtransporter och ämnesspecifika provanalyser till kvalitetssäkring och resultatanalys, sammanställning och inmatning i datasystem.

Vi föreslår också att artikel 14 och 15 i förordning ställer krav på EU-kommissionen att noga utreda kostnader och konsekvenser för verksamheter när den föreslår nya rapporteringskrav av ämnen som inte redan är reglerade i något annat direktiv.

Bedömning ur ekologisk dimension

Gryaab föreslår att förslaget till artiklarna 15.1 och 15.4 i IED ändras så att alla verksamheter regleras likvärdigt och utifrån miljöns behov. Våra motiv för detta ur ett ekologiskt perspektiv är att förslaget till nytt IED behöver förhindra att miljöskyddsåtgärder mot utsläpp kan flyttas från industrier (utsläppskällor) i tätorter till nedströms liggande kommunala avloppsreningsverk vilket kan medföra sämre rening då det är svårare att rena ett utspätt avloppsvatten jämfört med ett koncentrerat spillvatten. Konsekvenserna av sämre rening är större totalutsläpp till recipienten av föroreningar.

Vidare vore det förödande för miljöskyddet om verksamhetsförbudet enligt EU-domstolens Weserdomen måste tillämpas på reningsverket istället för på utsläppande IED-verksamheter som ansluts till den allmänna avloppsanläggningen.

Bedömning ur social dimension

Gryaab föreslår att förslaget till artiklarna 15.1 och 15.4 i IED ändras så att alla verksamheter regleras likvärdigt och utifrån miljöns behov. Våra motiv för detta ur ett socialt perspektiv är att förslaget till nytt IED behöver förhindra att miljöskyddsåtgärder mot utsläpp kan flyttas från industrier (utsläppskällor) i tätorter till nedströms liggande kommunala avloppsreningsverk vilket kan medföra sämre rening vilket riskerar att påverka människors hälsa genom tex att föroreningar ansamlas i fisk i havet eller i grödor på slamgödsla åkrar.

Vidare innebär ökade krav på rapportering att av uppgifter av lägre relevans en onödig arbetsinsats och ökad stress för personal vid reningsverk. En lång arbetskedja påverkas hos en verksamhetsutövare med kostnader och personalbehov i varje led längs kedjan -

från provtagning, provförvaring, provtransporter och ämnesspecifika provanalyser till kvalitetssäkring och resultatanalys, sammanställning och inmatning i datasystem.

Gryaabs detaljerade synpunkter på EU-kommissionens förslag

Industriutsläppsdirektivet

Det är mycket positivt att EU-kommissionen lyfter fram att föroreningar ska åtgärdas där de uppstår vilket är uppströms vid källan och inte nedströms i det kommunala avloppsreningsverket. Vi konstaterar dock att förslagen måste förbättras betydligt om IED ska få den effekten.

IED:s tillståndskrav behöver också ta bättre hänsyn till den miljö som ska skyddas där verksamheterna bedrivs samt möjliggöra flexibla tekniska lösningar för effektiv resursanvändning och klimatnytta. Artikel 15 är dessvärre så utformad att ansvar och kostnader får förskjutas från förorenarna till de kommunala avloppsreningsverkens avgiftskollektiv. Då blir miljöskyddet sämre och påverkan på miljön blir svårare att följa upp.

Gryaab välkomnar också avsikten att krav i IED på vad som utgör bästa tillgängliga teknik ska ta hänsyn till föroreningar som enligt EU:s vattenlagstiftning är riskfyllda för miljön och människors hälsa liksom att IED ska gynna en effektiv resursanvändning. Förslaget till FIUP behöver kompletteras om IED ska hamna i linje med avsikten.

Nedan kommenterar vi förslag till bestämmelser som har betydelse för de kommunala avloppsreningsverken.

Artikel 1

Kommissionens förslag till ändring

Artikel 2 i IED handlar om IED:s tillämpningsområde och under artikel 1 föreslås ändringar av första stycket i artikel 2 i nuvarande IED. Tillämpningsområdet preciseras genom hänvisningen till kapitlen II - VIa i IED.

Övriga EU-regler och Gryaabs kommentar

Reglerna om tillämpningsområdet för IED nämner inte avloppsanläggningar för tätorter. Sådana avloppsreningsverk har miljöskydd som syfte och IED:s regler om bästa teknik

m.m. i industriverksamheter kan inte tillämpas på dessa då varje avloppsreningsverk är unikt genom våra vitt skilda lokala förutsättningar. IED är därför inte avsett att kunna tillämpas på avloppsreningsverk och så bör det förbli. Avloppsreningsverk bör fortsätta regleras genom EU:s avloppsdirektiv.

Avloppsdirektivets artiklar 2.3, 11 och bilaga 1C reglerar att industriavloppsvatten inte får störa avloppsreningen, miljön och slammets kvalitet. Enligt Sveriges lag om allmänna vattentjänster har kommunerna skyldighet att ta emot och rena avloppsvatten från hushåll men inte från industrier eller industriområden, men de tar ändå emot industrispillvatten från till exempel hamnar när de kan göra det utan störningar.

Förutom att Gryaab tar emot och renar avloppsvatten så behandlar vi också externt avfall t.ex. slam och latrin från enskilda avlopp. Vi samrötar även biologiskt nedbrytbart avfall från restauranger eller livsmedelsindustrin i samma rötchammare som slammet från reningsverket för att framställa biogas. Den rötade produkten kan ersätta mineralgödsel. När restprodukterna kommer till reningsverket via ledningsnätet betraktas de inte som avfall men belastar ledningsnätet och reningsprocessen, som blir mindre effektiv. När samma restprodukter istället transporteras med lastbil till reningsverket för rötning, utan att belasta ledningarna och reningsprocessen, klassas reningsverket plötsligt som en IED-verksamhet.

Varje IED-klassning av avloppsreningsverk som faller under Avloppsdirektivet är onödig. Den skapar byråkrati vid tillståndsprövning, tillsyn och EU-rapportering utan miljönytta bara för att regler måste tillämpas på verksamheter som de inte varit avsedda för.

Ett tredje exempel är s.k. toalettavfall från kryssningsfartyg som hamnen måste ta emot på grund av internationella regler mot dumpning i havet. I Göteborg tillåter vi att hamnen skickar toalettavfallet vidare i det kommunala avloppsnätet för rening på Ryaverket. Om det inte tillåts måste toalettavfallet istället tas om hand enligt regelverken för avfall.

Det har aldrig varit meningen och medför inga fördelar när sådana insatser som är positiva för miljön, klimatet och energi- och resurseffektiviteten omvandlar reningsverk under EU:s avloppsdirektiv till att också vara IED-verksamheter.

EU-kommissionens förslag till ändring av artikel 14 riskerar dessutom innebära att ett reningsverks utsläppsvillkor kommer styras via FIUP, som utgår från EU-kommissionens

och den Europeiska miljömyndighetens statistikbehov, istället för att styras av recipientens behov av miljöskydd. All sådan onödig styrning måste försvinna.

Gryaab förslag till förändring av EU-kommissionens ändringsförslag

Artikel 1: Förslaget i artikeln om ändring av första stycket i Artikel 2 bör undanta avloppsreningsverk genom att kompletteras med följande tillagda bisats sist i meningen - *”med undantag för avloppsanläggningar som omfattas av EU:s direktiv 91/227/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse inklusive direktiv som ersätter detta när reningsverket tar emot och renar annat externt avfall utan att reningen eller miljön påverkas negativt.”*

Artikel 15

Förslagen till artikel 14 och 15 behöver analyseras tillsammans om konsekvenserna ska bli synliga och vår analys ger oss anledning att föreslå ändringar i artikel 15.

Tätbebyggelser får inte vara samhällszoner med lägre miljökrav. Varje verksamhet - i eller utanför tätbebyggelser - bör ta ansvar för sina egna utsläpp genom en EU-lagstiftning som ställer likvärdiga grundkrav på verksamheter av samma slag. Om reningsverk ges möjlighet att få kompensera för lägre reningskrav på en IED-verksamhet öppnar lagstiftningen för att kunna flytta ansvar nedströms. Då fördelas kostnader om på ett sätt som inte följer EU:s principer för miljölagstiftning, inklusive principen att förorenarens ska betala.

Gryaabs förslag till att förändra EU-kommissionens förslag till artikel 15

Artikel 15.1: Punkterna (a) – (d) i förslaget bör avgränsas till att gälla externa reningsverk avsedda för rening av industriellt avloppsvatten, exempelvis när industrier går samman i ett gemensamt reningsverk eller en industri köper extern rening hos en annan industriidkare.

Ett nytt stycke bör sedan läggas till om att enbart punkterna (a) och (b) ska tillämpas när verksamheten ansluts till ett avloppsreningsverk som omfattas av EU:s avloppsdirektiv. Punkten a) bör även kompletteras så att en verksamhet som ansluts till avloppsreningsanläggningen inte får förhindra möjligheterna för reningsverket att återföra resurser

Därtill behövs en ny punkt (e) som genom hänvisning till Artikel 18 i IED bör reglera att IED-verksamheters utsläpp inte får medföra att ramdirektivets mål och

miljökvalitetsnormer inte följs. Den nya punkten behövs eftersom reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelser inte kan rena alla föroreningar till 100 %. Då medför hög industriell belastning på reningsverket större utsläpp vid den reningsgrad som är möjlig. Kriteriet om att påverkan på miljön inte får öka när reningen skjuts nedströms är välment men går inte att kontrollera.

Artikel 15.4 bör inte medge undantag från kravet på bästa möjliga teknik åt en IED-verksamhet som är ansluten till ett sådant reningsverk som Avloppsdirektivet reglerar, om ett undantag skulle innebära problem för reningsverket eller för EU:s vattenkvalitetskrav eller för reningsverkets möjligheter att återcirkulera vatten och andra resurser till samhället. Det är t.ex. inte rimligt att reglerna om försämringsförbud efter EU-domstolens Weserdom om Ramdirektivet för vatten tillämpas på reningsverket nedströms tätbebyggelsen. Det vore förödande för vattenmiljön att tillåta att en IED-verksamhet i tätbebyggelsen riskerar orsaka förbud för reningsverket, som ska rena allt avloppsvatten från tätbebyggelsen.

EU-kommissionens förslag till Artikel 15

Kommissionen föreslår i artikel 15.1 andra stycket i IED att effekten av att en IED-verksamhet ansluts till ett externt kommunalt avloppsreningsverk ska beaktas när tillståndets gränsvärden sätts, om utövaren av reningsverket säkerställer att (a) reningsverkets drift, (b) arbetsmiljön inte störs, (c) reningsverket är konstruerat och utrustat för att minska utsläppen av de listade ämnena i FIUP samt (d) den totala belastningen på miljön inte ökar jämfört med i en IED-verksamhet som inte är ansluten.

Gryaabs kommentar på EU-kommissionens förslag och motiven för vårt förslag

Dagens reningsverk är konstruerade för att rena fosfor, kväve och biologiskt lätt nedbrytbara ämnen. Anslutna verksamheter som släpper ut sådana ämnen kan även släppa ut andra och oönskade ämnen och dessa behöver inte vara reglerade i FIUP eller annan EU-lagstiftning. Det innebär att med dagens reningsteknik i reningsverken öppnar andra stycket i artikel 15.1 för försämrad cirkularitet och mindre effektiv användning av samhällets resurser när dessa blir förorenade av kemikalier. Då påverkas vattenmiljön och reningsverkens avloppsslam negativt. Slammet innehåller närings- och mullämnen som behövs i jordbruket.

Kraven i artikel 15.1 förutsätter att det inte ska bli någon skillnad på utsläppsresultatet om IED-verksamheten tillgodoräknar sig reningsverkets rening, men det kommer inte gå att kontrollera att den förutsättningen följs. Halterna av många ämnen kan inte alltid mätas när de släpps ut från ett externt kommunalt avloppsreningsverk som renat dem, men ämnena är mätbara när de släpps ut uppströms i ett mer koncentrerat avloppsvatten från en IED-verksamhet som renat dem. När ämnena senare når reningsverket har tillförseln av allt annat avloppsvatten från tätbebyggelsen kraftigt spätt ut halterna, som för många ämnen kommer ligga under analysmetodernas detektionsnivåer.

De gånger utgående halter från reningsverket går att analysera för vissa ämnen kommer kostnaderna för analyserna bli högre än när samma ämne kontrolleras i IED-verksamhetens mer koncentrerade utsläpp. Det är mycket dyrt att analysera organiska ämnen. Kostnaderna för kontrollen förskjuts, i strid med principen om förorenarens betalningsansvar, från IED-verksamheten till det offentligt finansierade reningsverket.

I takt med att avancerad rening (ex. läkemedelsrening) av organiska ämnen införs öppnar förslaget för industrier med utsläpp av miljöfarliga organiska föroreningar att kunna tillgodoräkna sig avloppsreningsverkets rening, som i många länder kan ha utvecklats, införts och ofta drivs genom offentlig finansiering.

Förordningen om en industriutsläppsportal (FIUP)

Vi vill inledningsvis framhålla att rapporteringsbördorna måste hållas nere och fokusera på ämnen och andra data som är mest relevanta och angelägna att rapportera.

FIUP kommer bara reglera en delmängd av allt som ska rapporteras. EU-kommissionen begär dessutom in data om utsläpp och andra uppgifter som följer av vad EU:s avloppsdirektiv reglerar. T.ex. begär EU-kommissionen utsläppsdata från många reningsverk i Sverige, däribland Gryaab. Framtagning av data kan påverka en lång arbetskedja hos oss som verksamhetsutövare med kostnader och personalbehov i varje led längs kedjan - från provtagning, provförvaring, prov-transporter och ämnesspecifika provanalyser till kvalitetssäkring och resultatanalys, samman-ställning och inmatning i datasystem. Exempelvis kan bara en enda analys vid ett tillfälle av ett organiskt ämne kosta 20 000 till 25 000 SEK. Då är alla andra kostnader för provtagning, transporter och administration m.m. exkluderade.

Artikel 5

Gryaabs förslag till att förändra EU-kommissionens förslag till artikel 5

Artikeln bör kompletteras med ett krav på Kommissionen om att;

- ämnen reglerade i EU:s direktiv om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område (2008/105/EG) med följdändringar ska rapporteras
- data ska efterfrågas kalenderårsvis och minst 12 månader innan insamlingen av data för det första rapporteringsåret ska börja.
- kraven på rapportering får därefter inte utökas under minst fem kalenderår.
- samma data som behövs för regelbunden rapportering enligt ett EU-direktiv eller EU-förordning får inte efterfrågas också med stöd av den här förordningen eller med en annan skärning med stöd av den här förordningen.

Gryaabs kommentar på EU-kommissionens förslag och motiven för vårt förslag

Vi anser att förslaget missar det som är användbart och relevant, exempelvis ämnen som är reglerade i EU:s direktiv (2008/105/EG) om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område, trots att artikel 5 öppnar för omfattande krav på rapportering.

Reningsverk för minst 100 000 pe ska varje år rapportera data enligt (a) - (f) och om utsläpp av en rad ämnen om utsläppen överstiger reglerade tröskelvärden i bilaga II..

(a) utsläpp till luft av olika ämnen.

Ett reviderat avloppsdirektiv kan komma att reglera utsläpp av klimatgaser som t.ex. metan och lustgas. Dubbelrapportering eller annan skärning eller finindelning för flera olika behov bör undvikas.

(b) avfallsmängder ämnade för återvinning eller omhändertagande, om avfallet flyttas utanför vad som är verksamheten gräns.

Gryaab uppfattar att kravet omfattar slam, som reningsverk inför kommande spridning kan lagra utanför fastigheten som reningsverket finns på i syfte att hygienisera slammet liksom slam som omhändertas slutligt av någon annan aktör.

Att bara rapportera hur många ton slam som lämnat reningsverkets fastighet blir meningslösa data att göra statistik av eftersom statistiken inte kommer kunna användas till något. Ska statistiken bli meningsfull krävs mer data om vilka slam som är ämnade för olika syften, slutdestinationer m.m. Det måste också vara möjligt att rapportera sådant som efterfrågas, ett exempel på omöjliga rapporteringskrav är när slam från avloppsreningsverk rötats tillsammans med livsmedelsrester går det inte att skilja vilka mängder som har sitt ursprung i Avloppsdirektivet, Slamdirektivet respektive i Avfallsdirektivet eller i IED. Kostnaderna för att ta reda på sådant kan bli mycket höga om rapporteringen av data inte ska bygga på rena gissningar och usel oanvändbar datakvalitet och arbetet kan bli mycket komplicerat. Problemet torde se lika ut för allt avfall.

Frågor som rör slam kan komma att regleras i ett reviderat avloppsdirektiv , och EU:s slamdirektiv från 1986 ska med största sannolikhet också ses över, men det saknas ännu en tidplan för den översynen. Slamdirektivet reglerar redan spridning av slam och data om sådana ska rapporteras särskilt. Dubbelrapportering eller andra skärningar av samma data för flera behov bör undvikas.

- (c) föroreningar i spillvatten som ska renas eller som omfattas av regler i EU-lagstiftning.

Gryaab uppfattar att rapporteringskrav kan komma att avse en lång rad föroreningar i slam och spillvatten samt föroreningar i dagvatten om EU:s kommande avloppsdirektiv vidgas till att omfatta dagvatten, vilket EU-parlamentet önskat.

- (d) användning av vatten, energi och råvaror.

Gryaab uppfattar att vatten kan avse t.ex. spolvatten för rengöring av avloppstunnlar och råvaror kan avse kemikalier för rening och slambehandling. Det är oklart om energi kan avse både egenproducerad och inköpt energi eller bara inköpt. Taxonomin reglerar redan energifrågor och det verkar ett reviderat avloppsdirektiv också komma att reglera. Dubbelrapportering eller andra skärningar för flera behov bör undvikas.

Artiklarna 14 och 15

Gryaabs förslag till att förändra EU-kommissionens förslag till artikel 14 och 15

Krav på EU-kommissionen bör införas i artikel 14 eller 15 att den ska noga utreda kostnaderna för verksamheter som åläggs nya krav med att ta fram, kvalitetssäkra, komplettera, administrera eller göra om data om ämnen och andra data som andra direktiv inte redan reglerar.

Vi anser att kostnaderna ska redovisas för EU-parlamentet och Ministerrådet samtidigt som förslaget till bindande lagstiftning annonseras för parlamentet och rådet enligt vad som står i förslaget till artikel 15.6.

Gryaabs kommentar på EU-kommissionens förslag och motiven för vårt förslag

Kommissionen ges rätt att meddela bindande lagstiftning om vilka fler verksamheter som ska rapportera och om rapportering av data om fler utsläppta ämnen som regleras i bland annat EU:s EQS-direktiv under Ramdirektivet för vatten eller i EQS-direktivets bevakningslista.

Vi ser en risk i att bördorna ökar när EU-parlamentet och Ministerrådet på detta vis släpper EU-kommissionen fri att utan yttre begränsningar öka rapporteringskraven för att kommissionen själv, eller i samförstånd med EU:s miljömyndighet EEA, anser sig behöva mer data för statistikändamål och allmän uppföljning av medlemslänternas miljöarbete utanför befintlig EU-lagstiftning.

Listorna över reglerade ämnen i olika direktiv ses regelbundet över och antalet ämnen ökar successivt. För närvarande diskuteras exempelvis om PFAS och läkemedlen diklofenak och ibuprofen ska listas samt några ämnen till. Kostnader för att provta och analysera PFAS, läkemedel och andra organiska ämnen är höga och återkommande ändringar i listorna fordrar att verksamhetsutövare i samma takt måste ändra rutiner för att provta och handla upp laboratorieanalyser.

Det är därför positivt att Artikel 15 ger EU-parlamentet eller Ministerrådet möjlighet att återkalla EU-kommissionens rätt att lagstifta om datarapporteringen. Parlamentet och Ministerrådet ska då reagera inom två månader, men det är inte bra att Kommissionen saknar skyldighet att lämna underlag som kan ge Parlamentet eller Ministerrådet anledning att reagera. Artikel 15.4 hänvisar till ett dokument som inte är bindande för Kommissionen och som är otillräckligt specifikt.